

Polní den mládeže OK1KHQ - Králický Sněžník

Jaroslav Meduna, OK1DUO, jaroslav_meduna@conel.cz

Chtěl bych Vám vyprávět příběh skupiny mladých lidí z podorlicka, která přes mnohá úskalí vybudovala tábor na Králickém Sněžníku s vysílacím záměním.

Jako každý začátek, lze i začátek této akce nalézt kdesi hluboko na začátku roku v útulném teple domova, kde jsme plánovali akce na budoucí rok. Přemýšleli jsme, odkud by bylo možné vysílat při Polním dnu a výběr to byl věru nesnadný. Kvalitní kóty jsou dobře obsazovány a o horší není moc zájem. Potom existuje skupina dobrých kót, které kladou vyšší nároky na organizaci a dopravu. Není na nich k dispozici elektrická přípojka, nejsou dobře přístupné nebo je nesnadné získat povolení ke vstupu. Jednou z těchto problematických kót je také Králický Sněžník, který leží na hranicích s Polskem v nadmořské výšce 1424 metrů v oblasti Jeseníků. Výsledky různých týmů v minulosti několikrát prokázaly kvalitu tohoto místa.

Nezbytnou podmínkou pro naši expedici bylo získání povolení ke vstupu. To bylo nutné vyřídit několik měsíců předem na ministerstvu životního prostředí, protože oblast se nachází v Národním parku Králický Sněžník. Současně s tím jsme začali připravovat dva nové dvanáctimetrové stožáry. Jejich výroba zabrala desítky hodin práce, shánění materiálů a vhodných technologií pro výrobu. Například zasouvání trubek do sebe jsme vyřešili změnou průměru trubek na speciálním lisu. Výrobu stožáru měl na starosti Miloš, OK1TMI. Antenní systém a slučovače pro pásma 144 a 432 MHz nám dodala firma Antény Zach Bradlec. Anténu pro pásmo 1296 MHz nám vyrobil Marek OK2DL. Koaxiální kabely jsme použili typu LCF a Aircom. Předzesilovače a modul UX910 pro IC910 nám dodal Míla OK1VUM. Konektory používáme od firmy Rosenberger.

Dva měsíce před závodem podnikáme výzkumnou výpravu do Horní Moravy. Domlouváme na lesní správě ubytování na Sněžné chatě a odvoz materiálů terénním autem. Na horské službě domlouváme termín akce a kontakty pro případ nouze. Musím pochválit velmi vstřícné jednání, se kterým jsme se setkali. Králický Sněžník byl začátkem května ještě místy pokrytý sněhem a foukal svěží vítr.

Při posledním provozním aktivu před Polním dnem jsme otestovali vybavení. Vše vypadalo velmi slibně. Připravili jsme seznam materiálů, jeho rozmístění do dvou aut, jednoho přívěsu a na dva střešní nosiče. Přívěs jsme sehnali dostatečně velký, aby se do něj vešla i ofsetová parabola 1,2 m. Kromě ní jsme do něj potom naložili také dvě elektrocentrály, stožár 9 metrů dlouhý a množství dalšího vybavení.

Týden před závodem jsme měli akci již dosti připravenou a mládež byla v pohotovosti v neuvěřitelné kompletní sestavě. Musím říci, že takové nasazení je radost vidět. Trochu nám dělala vrásky doprava, protože jsme věděli, že do dvou aut se nevejdeme. Pomohl nám s tím velmi ochotně tatínek Ondry, pan Calda, který nezištně vzal vlastní auto a také psa, který nám dělal společnost.

Pro akci jsme měli zapůjčené velké stany z půjčovny Yetti sport v Pardubicích. Máme s touto půjčovnou výborné zkušenosti i z předešlých akcí. Lze zde půjčit také kempinkové stolky nebo různé sportovní vybavení.

V pátek před odjezdem byly již nervy napnuté k prasknutí. Nejprve při výrobě konektoru k náhlavní soupravě se málem zničil transceiver a poté jsme nebyli schopni nastartovat jednu elektrocentrálu. Pomohla až výměna s doplněním oleje a vyčištění zapalovací cívky. Nakládali jsme obě auta až do tmy.

V sobotu ráno jsme měli sraz o sedmé u Caldových. Celkem bez problémů se scházíme, zkontrolujeme vybavení a odjíždíme do Ústí nad Orlicí pro nejmladšího závodníka Martina. Do Horní Moravy přijíždíme krátce před devátou, na kdy máme také domluvenou další dopravu nahoru k chatě. Než jsme stihli vybalit věci z aut a polepít parabolu klubovým nápisem, přijela terénní Avie. Zaplnili jsme ji vybavením a částí týmu. Druhá část jela terénní Octávií. Po příjezdu k chatě na nás čekala pohraniční policie, která zkontrolovala naše povolení a popřála nám hodně úspěchů v akci.

Začali jsme vybalovat vybavení a připravovat části určené pro první výstup. Postup jsme měli již promyšlený tak, aby na vrcholu mohla zůstat malá skupinka, která ihned začne budovat pracoviště. Vynášení věcí velmi urychlila Zdena, která rozdávala vybavení kolemjdoucím turistům, kteří nám ochotně vše donesli až na vrchol. Chtěli bychom jim za to upřímně poděkovat. Mně osobně a panu Caldovi v závěrečném stoupání na vrchol s elektrocentrálou velmi pomohla dvojice mladíků - centrála byla v té chvíli byla opravdu těžká. Převýšení od Sněžné chaty na vrchol je 200 metrů, bez zátěže to je možné ujit za půl hodiny. Se sadou železných kotev a nářadí v batohu a elektrocentrálou v ruce se to šlo dvě hodiny.

Na vrcholu byl čilý ruch, především z polské strany. Množství lidí bylo zvědavých, co se chystá, protože jsme začali sestavovat duralové stožáry, antenní systémy, vyměřovat kotvy a stavět dva stany. Práce nám šla dobře od ruky, antény výborně ladily a v podvečer jsme měli vše hotové. Velký problém bylo rozhodnout, kdo bude nocovat na vrcholu a kdo na chatě, protože vrchol si vybrali téměř všichni.

V průběhu večera se zvedl vítr a na zbytcích polské rozhledny se dalo skoro létat - nebo alespoň zažít ten pocit, pokud jste se položili předklonem do větru. Vítr během noci dále sílil a stany mohutně lomozily celou noc. Ráno přineslo vysokou mírnou oblačnost, na západním obzoru byla patrná ve velké vzdálenosti blížící se fronta. Vítr byl stále silný od jihu. Před polednem vítr mírně polevil, viditelnost byla několik desítek kilometrů.

V sobotu dopoledne jsme také připravili rozvrh pro závod. Týmy si závodníci vybrali sami a čas na jednotlivých pracovištích byl mezi závodníky rovnoměrně

rozdělen po dvaceti minutách. Jednotliví operátoři se v těchto intervalech střídali a měli k sobě jednoho pomocníka. Nově přichozí se nejprve stal na dvacet minut pomocníkem, aby byl dobře seznámen s probíhajícími závodem, a poté se stal hlavním operátorem. Tím jsme chtěli dát vyrovnané šance všem devíti operátorům.

Vlastní závod byl opravdu tuhý zápas o každou stanicí a bylo vidět, jaké nadšení vyvolává každá získaná vzdálenější stanice. Všichni operátoři volali výzvu v angličtině, aby měli právě oni to štěstí a zavolal je jejich DX. Dobrá kóta a kvalitní vybavení přineslo všem závodníkům nevýslovnou radost ze závodění. Navzájem se všichni hecovali a i ti, co zrovna nevysílali, byli stále nalepení u vysílaček a poslouchali, co se právě na pásmu děje.

Velkým překvapením pro naše závodníky bylo pásmo 432 MHz, které je z našeho domácího QTH dosti prázdné. Z Králického Sněžníku se toto pásmo jeví jako proměněné zázračným proutkem a spojení přibývají jedno za druhým.

Sestava týmu OK1KHQ Králický Sněžník pro Polní den 2002:

Vedoucí operátor Jaroslav Meduna, OK1DUO

Tajemník Miloš Sviták, OK1TMI

Hospodárka Zdenka Svitáková

Zdravotnice Lenka Petřů, OK1TUO

Operátoři Ondřej Calda, Lucie Stráníková, Pavel Stránilík,

Filip Karpíšek, Vojtěch Novotný, Luboš Svoboda, Martin

Vyčítal, Pavel Nešpor a Stanislav Košťál

Vybavení: Tranceivery ICOM IC746 a IC910, předzesilovače AG35 a AG1200; antény 12 elementů DL6WU pro 144 MHz, 2x19 elementů pro 432 MHz a 1,2 metrů ofsetová parabola pro 1296 MHz

Výsledky

Pásmo 144 MHz: 117 spojení, 5 DXCC, celkem 15 587 b.

Pásmo 432 MHz: 61 spojení, 3 DXCC, celkem 9 938 b.

Další podrobnosti a aktuální informace o našich aktivitách naleznete na naší adrese <http://ok1khq.vysokemyto.cz>

Na závěr bychom rádi poděkovali Ministerstvu životního prostředí a firmám C.O.P., Jaroslav Ptáček SW+HW, Conel a Vysokomytská slévárna za ochotu, pochopení a podporu naší činnosti.

Naslyšenou na pásmu se těší tým OK1KHQ.

